

Dage kommet en Henvendelse til Regering og Rigsdag fra den kommunale Skattekommission. Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) sagde i Gaar, at det var urimeligt, at Finansministeren ikke havde taget Hensyn til, hvad der er fremkommet i Skattekommissionens Betænkning. Men det var vanskeligt for Finansministeriet at gøre dette, da Betænkningen først fremkom i Gaar og dette Lovforslag allerede er udarbejdet i Sommer.

Altsaa, udefra kommer denne Henvendelse til Finansministeriet om en almindelig Vurdering, en Henvendelse, som jeg tør sige kommer fra alle Partier. Ærede Medlemmer ved, at der i Skattekommissionen ikke sidder lutter radikale Medlemmer. Heller ikke Overskyldraadet er en Forsamling af radikale Venstrømme, heller ikke Landsoverskatteraadet, heller ikke De samvirkende Sogneraadforeninger. Alligevel synes det mig, at man her i Salen delvis fremstiller dette Lovforslag som en Art radikal Opfindelse, som noget, der er kommet paa en særlig mærkelig Maade fra den nuværende radikale Regering. Men den radikale Regering har i dette Tilfælde ikke gjort andet end opfylde en Anmodning, som alle Steder fra var kommet til den om at bidrage til, at en saadan almindelig Vurdering kunde sættes i Værk.

Dernæst er der her i Salen udtalt, at dette Lovforslag var en Skattelov. Allerede ved første Behandling af Finansloven sagde det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) dette, og jeg lagde vel Mærke dertil, men mente, at det var kun en Spøg af dette ærede Medlem, der jo er et glad og onskabsfuldt Medlem, som man kunde vente sig alt venligt af overfor den radikale Regering. Denne Opfattelse begyndte da, om jeg saa maa sige, som kun en Susen; men nu ved den Behandling, Lovforslaget har faaet her i Tinget, har andre sluttet sig til den samme Betragtning, som det ærede Medlem fra Hjørring gjorde gældende. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) gjorde det i en mildere Form, idet han kun sagde, at dette Lovforslag betød forøgede Skattepaalæg, at det vilde sætte Ejendomsskylden op, han sagde ikke direkte: Skattelov, han kredsede om det, men en for en tidligere Finansminister naturlig Skamfølelse forbød ham det rimeligvis. Men allerede da vi kom til det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke), var den Opfattelse blevet et Dogme, at det foreliggende Lovforslag betød en ny Skattelov, og saa kan jeg

ikke undre mig over, at da vi kom til det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), var denne Susen ligefrem blevet en Brusen. Da betød dette Lovforslag ubetinget en slet og ret Skattelov, der skulde skaffe et Par Millioner ind i Statskassen.

Jeg kan ikke betragte disse Udtalelser som andet end en Art agitatoriske Udtalelser, der i og for sig ikke har med Sagen at gøre, men som viser, hvad en forstandig Agitation kan benytte et Lovforslag til, naar den har et politisk godt Formaal. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) fremmanede, hvorledes det vilde være gaaet ham, hvis han i sin Tid havde fremsat dette Lovforslag, og jeg forstaa altsaa, at Grunden til, at det ærede Medlem ikke har gjort dette, er den, at han har frygtet for, at man da vilde have sagt til ham fra radikal Side, at det var et Lovforslag, der gik ud paa at presse endnu flere Millioner ud af Skatteyderne. Men jeg tror, det ærede Medlem tager ganske fejl deri. Vi er ikke nær saa uspekulerede som han. Vi er ingenlunde saa drevne Agitatorer, som det viser sig, at Partiet Venstre er under hans udmærkede Førerskab. Vi var aldrig faldet paa, at et saadant Lovforslag skulde betyde en Skattelov. Det kan jeg ogsaa bevise derved, at da vi i Ministeriet har siddet og behandlet dette Lovforslag, inden det kom frem for det høje Folketing — jeg regner her ikke med mig selv, der kommer fra Landstinget, som jo er et mere uskyldigt og roligt Ting end dette, men med Folketingsmedlemmerne blandt Ministeriets Medlemmer —, var der ingen af os, som faldt paa, at den Indvending kunde rejses overfor et Lovforslag som dette, at det vilde medføre en ny Skat. Men dernæst er der en Institution, som det ærede Medlem fra Æbeltoft har Æren af at have sat i Værk, nemlig Landsoverskatteraadet, og jeg ved nu ikke, om det ærede Medlem mener, at Oprettelsen af dette betød en ny Skat, og hvad der skal udrettes ved en almindelig Vurdering i 1914, er netop at udfinde den rette Ejendomsværdi og skattelægge den, ligesom Landsoverskatteraadet ikke skal udrette andet end udfinde den rette Formue, saa at den kan blive rettelig beskattet.

Til en ny Skattelov forekommer der mig at maatte høre en af to Ting: Enten maa det være en ny Skattegenstand, som føres frem ved Loven, et nyt Skatteemne, eller ogsaa maa det være nye Regler om de gamle Skatteemner. Men ingen af disse Ting er Tilfældet her. Det er gamle